

Kaikkea mahdollista yli 25 vuotta

Julkaistu 4.7.2017

Tervehdys. En ole kirjoittanut tänne omaa tarinaa.

Poltettiin hasista paljon 90-luvulla ja sitten kun olin 16-vuotias muutin tyttöystävän kanssa yhteen. Olin tutustuttanut hänet kannabikseen. Sitten kerran ostettiin jätkien kanssa piriä lippu. Se maksoi 150mk ja siinä oli puolikas. Sitten erottiin. Olin jo innostunut pirstä ja sitä sai aina vaan parempaa.

Sitten parin vuoden kuluttua olin töissä ja mun selkä hajosi. Jouduin leikkaukseen. Olin tutustunut vähän morfiiniin. Sairaalassa vaadin sitä niin paljon, että vedin pikku överit.

Sitten mulla oli kämppä ja toivuin leikkauksesta lääkärin määräämien lääkkeiden kanssa. Panacod ja Tramal. Sitten myös kadulta hidasta myös. Kun oli paljon hitaassa, niin löysin hyvän diilerin ja aloin vetää samaan aikaan mm. heroiniin kanssa hyvää vauhtia. Sitten tämä tyyppi tarjosi kokaiinia ja sitä about 50 kertaa. Oli kallista. Mutta heroini ei ollut mulle kallista. Ja tietenkin säätöä.

Lekurit oli määrännyt mulle jotain 25-vuotiaana 12mg aprazolaamia ja 80mg diazepaamia päivässä. Sain ne valehtelemalla.

Olin sitten 30-vuotias. Heroini kallistui ja loppuikin täältä ja sen hinta kohosi ja sitten liikkui subua. Otettiin sitä ja Dormicumeja sekaisin. Ja vauhti jäi vähemmälle ja sain morfiinia halvalla. Morphin, Oxanest, ja lopulta piti testata fentanylä. Olimme porukan kanssa aina kipeitä.

Olin ja olen vieläkin koukussa bentsoihin, mutten syö niitä enää niin paljon. Nyt saan hyvää amfetamiinia ja metamfetamiinia. Nyt olen valvonut kai kolme päivää. Mun kaveri on vetänyt jonkun koktailin tuolla makuuhuoneessa. On se elossa. Odotan lämpöä. Eli subua. Se auttaa kun en halua Lyricoita tai Dormicumeja ja alkaa pilkkimään niiden kanssa.

Olen nyt 40-vuotias. Kavereita on kuollut ja istuu linnassa. Mä vedän loppujen lopuksi vähemmän, kuin nämä muut sankarit. Pudotin bentsoja itse yhteistyössä huumelekureiden kanssa. Nyt niitä ei kyllä ole, kun olen treidannut muuhun aineeseen.

Pitäisi lopettaa, kun ei löydä enää suontakaan kunnolla. Mä elän jossain kiinataivaassa kun luulen että mulla on elämä joskus selvää ja ihanaa jne.

Mulla on lapsi, mutta en ole yhteydessä moniriippuvuuteni takia. Mielellään syytän lekureita, kun ne määräsi pentuna mulle bentsoja älyttömästi ja selkäleikkauksen jälkeen tottumista opiaatteihin.

Tällainen kertomus. Sori jos tuli liian pitkä tarina. Tästä puuttuu paljon, mutta pääasia tuli varmaan selväksi. Koitan tsemppata. Pitäisi heivata viimeinenkin kaveri ja muuttaa Kuuhun.

Tsemppiä kuntoutujille. Uskokaa itseenne. Elän hengessä. Kiitos.

Nimimerkki:

25 vuotta matalalentoa

link

Lähde verkko-osoite: <https://paihdelinkki.fi/fi/tarinat/lue-tarinoita/huumeet-ja-laakkeet/kaikkea-mahdollista-yli-25-vuotta>